

היא כלה, כלומר, בְּכֶלֶה אִיהִי אֲתִיָּא מִמֶּשׁ כמו כלה היא באה ממש, כי לאחר שנטהרה מאחיזת החיצונים, וז"א בא להתייחד עימה אז נעשה לה יסוד חדש ונעשית בבחינת בתולה ולכן נקראת כלה.

וּבְגִין כֶּךָ, תִּרִי תִקּוּנֵי דְנוּקְבֵי פְרִישׁ שְׁלֵמָה ולכן שני תיקונים של שתי נקבות אמא ומלכות, פירש שלמה בשיר השירים בחינת רעיה לאמא, ובחינת כלה לנוק'. תִּקּוּנָא דְקַדְמִיתָא סְתִימָא, בְּגִין דְּאִיהִי סְתִימָא התיקון הראשון שהיא אמא סתום, לפי שהיסוד שלה סתום ומלוכש בתוך ז"א, ואע"פ ששיבחה בבחינת עינים, שערות, שפתיים, פנים, צואר, שדיים, עב"ז משם ולמטה לא פרט, אלא אמר בכללות "כולך יפה רעייתי" לרמוז על בחינת היסוד הנקרא "כל" ולא הזכירו אפילו ברמז. וְתִקּוּנָא תַנִּינָא פְרִישׁ יִתִּיר, וְלֹא סְתִימָא כּוּלֵי הָאִי אבל תיקון השני דשיר השירים המדבר בנוק' דז"א

פירש יותר גם את בחינת היסוד שלה שכבר הזכיר אותו ברמז, באומרו גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום, ואפילו שהוא סתום אבל לא סתם אותו כ"כ כמו באמא. וְלִבְתֵּר תִּלִּיא כָּל שְׂבַחָא בְּהִיא דְלֵעִילָא ולאחר שאמר שלמה את שני התיקונים דאמא ונוק' תלה את כל שבח המלכות באותו פרצוף שהוא למעלה מהמלכות והוא פרצוף אמא. דְּכִתִּיב, (שיר השירים ו) אַחַת הִיא לְאַמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ כמ"ש אחת שהיא המלכות היא מיוחדת לאמא "ברה"

ברורה היא ומיוחדת היא "ליוולדתה" דהיינו לאמא שהיא הולידה אותה וממנה מקבלת אור ושפע, ולכן "ברה" גימ' או"ר. וּבְגִין דְּהָאִי וּבְגִין דְּאִיהִי אִימָא מִתְּעַטָּרָא בְּעַטָּרָא (דְּכֶלֶה) דְּכֶלֶה ומפני שאמא מתעטרת בעטרה שכל

הלימוד היוכי

פרצופי האצילות מתעטרים בה, דהיינו מפרצוף א"א שהוא כתר של כל עולם האצילות, וגם אמא מקבלת הארותיה ומוחותיה מא"א, וְרַעוּתָא דִּיז"ד לָא אַפְסִיק מְנָה לְעֵלְמִין והרצון של י' שהוא אבא לא נפסק ממנה לעולם, כי או"א כחדא נפקין וכחדא שריין שהם ביחוד התדירי, וא"כ כל השפע הנמשך מא"א ומאבא מתקבל באמא, ועל ידה מקבלים שפע זו"ן דאצילות ובי"ע, אַתִּיהִיב בְּרִשׁוּתָהּ כָּל חִירוֹ דְּעֵבְדִּין ולכן ניתן בידה וברשותה כל חירות העבדים שהם בעולם היצירה ששם מלאך מט"ט שהוא בחינת עבד, דהיינו בחינת השפע הנשפע לעולם היצירה. כָּל חִירוֹ דְּכָלָא גם ניתן בידה חירות ושפע שהם בחינת אמא שבעולם הבריאה וגם בחינת שפחה שבעולם העשיה וכל שאר העולמות. כָּל חִירוֹ דְּחַיִּיבִיא, לְדַבָּאָה לְכָלָא וגם כל חירות הרשעים שלא יקבלו עונש לטהר את כולם על ידי התשובה שהיא באמא. דְּכַתִּיב, (ויקרא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עַלֵיכֶם כמ"ש כי ביום הזה הכפורים שהוא בחינת אמא יכפר עליכם י' כפר שהי' שהיא בחינת אמא עילאה תכפר עליכם ואז תהיה חירות לרשעים מעונשם, ואם היה אומר ביום הזה אכפר, היתה הכוונה על ז"א, ועתה שאמר יכפר מובן שהוא על ידי אמא. וְכַתִּיב (ויקרא כח) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה יוֹבֵל הִיא רמז לאמא שבה חמשים שערי בינה, ומה שכתוב מקודם "וקראתם דרור" הוא ענין חירות של העבדים. מָאִי יוֹבֵל מה פירוש המילה "יובל". כְּמָה דָּאָהּ אָמַר (ירמיה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו ומפרש, שהוא לשון "נהר" כמ"ש "ועל יובל" שהוא נהר המוביל מים תמיד לפרדסים ולגינות ולא פוסק, וכמו שיש בימינו "המוביל הארצי". "ישלח שרשיו" ששם יתפשטו שרשי האילן שנטוע על פלגי מים.

מְשֻׁם הֵהוּא נָהָר דְּאֵתִי וְנָגִיד וְנָפִיק, וְאֵתִי תִדִּיר, וְלֹא פְסִיק ולכן קרא לאמא יובל ולא נהר, והוא משום אותו נהר שהוא אמא היא מושכת

ומורידה השפע מאבא תמיד, ונמשך עוד ועוד ולא נפסק לעולם.

בבינה נכללים אבא ואמא. בתבונה נכללים זו"ן

כְּתִיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) **כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן**

קוּלְךָ בפסוק כתוב כי אם בחיריק, ורשב"י דרש כי אם לבינה בצירי. **כִּיִּין**

דְּאֵמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, אֲמַאי לְתַבּוּנָה ומקשה, כיון

שאמר בתחילת הפסוק כי אם לבינה וקרא אותה בשם אמא מדוע שינה אח"כ את שמה

וקרא לה "תבונה". **אֵלָא כִּלָּא כְּמָה דְּאֲמִינָא** אלא הכל הוא כמו שאמרנו

ופירשנו לעיל שכאשר או"א מזדווגים ומולידים את הבן אז נקראת בינה, ובשעה שאמא

מינקת לבנים נקראת תבונה. **הֵי מְנַיִיהוּ עֲלָאָה** ושואל, איזו מהם עליונה

כלומר איזה שם מכובד ומעולה יותר בינה או תבונה. **בִּינָה עֲלָאָה מִתַּבּוּנָה**

ומשיב, הבינה יותר מעולה וחשובה מהתבונה, וטעם הדבר כי. **בִּינָה אָב וְאִם**

וַיֵּבֶן. י"ה: אָב וְאִם, וַיֵּבֶן בְּגִוּוּיָהּ כי בשם "בינה" יש את האותיות

ב"ן י"ה וא"כ בינה מרמזת על אב ואם שהם אותיות י"ה וב"ן שהוא ז"א יוצא מביניהם.

תַּבּוּנָה: כִּלָּא כִּלָּלָא דְּבִנִּין, בֵּין וּבֵת, ו"ה אבל "תבונה" כל

התיבה כולה כוללת בתוכה רק את הבנים בן וב"ת שהם אותיות ו"ה שהם זו"ן כי התבונה

יש בה אותיות ב"ן וב"ת. **וְלֹא אֲשַׁתַּכַּח אָב וְאִם, אֵלָא בְּאִימָא**

וא"כ לא נמצא שרמוזים אב ואם שהם י"ה אלא בשם בינה, **דְּאִימָא וְדְאִי** (ס"א

הלימוד היומי

אָלאַ בַּיִנָּה. וּבִתְבוּנָה וְדָאִי אִימָא) רַבִּיעָא עָלֵייהוּ, וְלֹא אֶתְנַלְיָא אַבְל
 בִּתְבוּנָה אִין רִמּוֹ לֵאמָא כִּיּוֹן שְׁתְּבוּנָה נִקְרָאֵת כֹּאשֶׁר אִימָא שְׁהִיא תְּבוּנָה רֹבֶצֶת עַל הַבְּנִים
 שְׁהִם זִוּן, וְאִימָא בַּעֲצֻמָּה אֵינָה מִגּוּלָּה מִכִּיּוֹן שְׁהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּסוּד מוֹחִין וְכֵן אִין רִמּוֹ
 לֵאמָא בְּשֵׁם תְּבוּנָה. אֶשְׁתַּפַּח דְּכָלְלָא דְּתֵרִין בְּנִין, אֶקְרִי
 תְּבוּנָה א"כ נִמְצָא שְׁכַלְלוּת שְׁנֵי בְנִים שְׁהִם זִוּן רִמּוּזִים בְּשֵׁם תְּבוּנָה שְׁהִם אוֹתִיּוֹת בֵּן
 וּבֵת. וְכָלְלָא דְּאָב אִם וּבֵן, אֶקְרִי בֵּינָה וְכַלְלוּת אַב וְאִם שְׁהִם או"א
 וּבֵן שְׁהוּא ז"א נִקְרָאִים וְנִרְמָזִים בְּשֵׁם בֵּינָה בֵּן י"ה. וְכֹד בְּעֵי לְאַכְלָלָא כָּלָא,
 בְּהֵאִי אֶתְכַלִּיל שְׁכֹאשֶׁר רֹעֵזָה הַכְּתוּב לְכַלּוֹל אֶת או"א וּזוּן כֹּאחַד אַז בּוּזָה הַשֵּׁם
 שְׁהוּא בֵּינָה כּוֹלֵלם וְלֹא בִּתְבוּנָה.

וְהֵאִי אָב וְאִם וּבֵן, אֶקְרוּן חֲכָמָה בֵּינָה וְדַעַת וְאִלוּ הָאֵב
 וְאִם הֵם חֲכָמָה וּבֵינָה דְּכַלְלוּת הָאֲצִילוּת וְהֵבֵן שְׁהוּא ז"א הוּא דַּעַת דְּכַלְלוּת
 הָאֲצִילוּת כִּי הַדַּעַת הִיא נִשְׁמַת הו"ק וְהִיא שׁוֹרֵשׁ דּו"א וּמִתְּפַשֶּׁט בְּכַל פֶּרֶצוֹף ז"א כְּנוּדַע
 מִדְּרוּשׁ הַדַּעַת. בְּגִין דְּהֵאִי בֵּן נָטִיל סִימָנִין דְּאָבוּי וְאִמִּיהָ,
 אֶקְרִי דַּעַת, דְּהוּא סְהִדוּתָא דְּתֵרִין וְיֵהוּ [19] וּלְפִי שְׁזָה הֵבֵן שְׁהוּא

אור הרשב"י

אִמְצַעִים דִּידִים דֹּא"א, נַעֲשׂוּ בִּינוֹת דֹּא"א. וּמִשְׁנֵי פֶרְקִין תַּתְּאִין דִּידִים [דֹּא"א], נַעֲשׂוּ
 תֵרִין עֲטָרִין דּו"א. וְהֵנָּה מִשְׁנֵי הִידִים דֹּא"א
 אֲשֶׁר מֵהֶם נַעֲשׂוּ חו"ב דֹּא"א, נִמְשַׁכּוּ מֵהֶם
 שְׁנֵי מוֹחִין לִז"א וְנַעֲשׂוּ בּו חו"ב, וְהֵם נִקְרָאִים
 אַחֲסִנְתָּא דֹּאבוּי וְאִמִּיהָ, כִּי הֵם חֲלָקִים שְׁיִרְשׁוּ
 או"א מֵא"א עֲצֻמוֹ. וּמִשְׁנֵי פֶרְקִין תַּתְּאִין דִּידִים

[19] נְבִיא כֹּאן הַקְדָּמָה יִקְרָה מִיִּין הַרְקָה דָּף ס"ג
 ע"א אוֹת ה' וו"ל: פִּירוּשׁוֹ [הוּא כִי הֵנָּה] בֹּא
 לִיתָן טַעַם לְמָה נִקְרָא הו"א בְּשֵׁם דַּעַת, וְקֹאמֶר
 וּבְגִין וְכו', כֹּאִילוּ אִמֶּר דְּבִנִּין בֹּאוֹת דְּל"ת.
 וּפִירוּשׁוֹ הוּא כִי הֵנָּה כָּתַב רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁ
 הַנְּסִירָה פ"ו כִּי מִשְׁנֵי פֶרְקִין עֲלֵאִין שֶׁל יָדִים
 דֹּא"א נַעֲשׂוּ חֲכָמוֹת דֹּא"א, וּמִשְׁנֵי פֶרְקִין

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000